

“Draw Near unto Me”

By President Henry B. Eyring
Second Counselor in the First Presidency

“Hold dere nær til meg”

Av president Henry B. Eyring
Annenrådgiver i Det første presidentskap

April 2025 general conference

Jesus Christ loves each of us. He offers us the opportunity to draw closer to Him.

My dear brothers and sisters, it is a joy for me to be with you in this general conference of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. This is His Church. We are gathered in buildings and homes all over the world in His name.

We take His name upon us when we enter His kingdom by covenant. He is the resurrected and glorified Son of God. We are mortals, subject to sin and death. Yet, in His love for each of us, the Savior invites us to come closer to Him.

Here is His invitation to us: “Draw near unto me and I will draw near unto you; seek me diligently and ye shall find me; ask, and ye shall receive; knock, and it shall be opened unto you.”

There are times we feel close to the Savior Jesus Christ. And yet, sometimes during our mortal trials, we feel some distance from Him and wish for an assurance that He knows what is in our hearts and loves us as individuals.

The Savior’s invitation includes the way to feel that assurance. Draw near Him by always remembering Him. Seek Him diligently through scripture study. Ask through heartfelt prayer to Heavenly Father to feel closer to His Beloved Son.

There is a simple way to think about it. It is what you would do if you were separated for a time from dear friends. You would find a way to communicate with them, you would cherish any message you received from them, and you would do all you could to help them.

The more that happened, the longer it lasted, the deeper the bond of affection would be

Jesus Kristus elsker hver og en av oss. Han gir oss muligheten til å komme nærmere ham.

Mine kjære brødre og søstre, det er en glede for meg å være sammen med dere på denne generalkonferansen i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Dette er Hans kirke. Vi er samlet i bygninger og hjem over hele verden i Hans navn.

Vi påtar oss Hans navn når vi ved pakt trer inn i hans rike. Han er Guds oppstandne og herliggjorte Sønn. Vi er jordiske, underlagt død og synd. Men av kjærlighet til hver og en av oss, inviterer Frelseren oss til å komme nærmere ham.

Her er hans invitasjon til oss: “Hold dere nær til meg, og jeg vil holde meg nær til dere. Søk meg flittig, og dere skal finne meg, be og dere skal få, bank på, og det skal lukkes opp for dere.”

Noen ganger føler vi oss nær Frelseren Jesus Kristus. Men noen ganger, under våre jordiske prøvelser, føler vi avstand fra ham og ønsker en visshet om at han vet hva som bor i vårt hjerte og elsker oss som enkeltpersoner.

Frelserens innbydelse omfatter hvordan man kan føle denne vissheten. Å holde oss nær til ham ved alltid å minnes ham. Å søke ham flittig gjennom skriftstudium. Spørre gjennom inderlig bønn til vår himmelske Fader om å føle dere nærmere hans elskede Sønn.

Det finnes en enkel måte å tenke på det på. Det er det dere ville gjort om dere en tid var adskilt fra gode venner. Dere ville finne en måte å kommunisere med dem på, dere ville verdsette enhver melding dere fikk fra dem, og dere ville gjøre alt dere kunne for å hjelpe dem.

Jo mer dette skjedde, jo lenger dette varte, desto dypere og sterkere ville hengivenhetens

strengthened, and you would feel yourself drawing ever nearer. If much time passed without the cherished communication and the opportunity to help one another, the bond would weaken.

Jesus Christ loves each of us. He offers that opportunity to draw closer to Him. As with a loving friend, you will do it in much the same way, by communicating through prayer to Heavenly Father in the name of Jesus Christ, listening for cherished guidance from the Holy Ghost, and then serving others for the Savior cheerfully. Soon you would feel that blessing of drawing nearer to Him.

In my youth, I experienced the joy of coming closer to the Savior—and of His coming closer to me—through simple acts of obedience to the commandments. When I was young, the sacrament was offered during an evening meeting. I can still remember one specific night, more than 75 years ago, when it was dark and cold outside. I remember a feeling of light and warmth as I realized that I had kept the commandment to gather with the Saints to partake of the sacrament, covenanting with our Heavenly Father to always remember His Son and keep His commandments.

At the end of the meeting that night, we sang the hymn “Abide with Me; ’Tis Eventide,” with the memorable words “O Savior, stay this night with me.”

These words brought an overwhelming sense of the Spirit to me, even as a young boy. I felt the Savior’s love and closeness that evening through the comfort of the Holy Ghost.

Years later I wanted to rekindle the same feeling of the Savior’s love and the closeness I had felt to the Lord during that sacrament meeting in my youth. So I kept another simple commandment: I searched the scriptures.

In the book of Luke, I read of the third day after His Crucifixion and burial, when faithful servants had come, out of love for the Savior, to anoint His body. When they arrived, they found the stone rolled away from the tomb and saw that His body was not there.

Two angels stood by and asked why they were afraid:

“Why seek ye the living among the dead?”

“He is not here, but is risen: remember how he spake unto you when he was yet in Galilee,

bånd bli, og dere vil føle at dere kommer enda nærmere. Hvis det gikk lang tid uten den verdssatte kommunikasjonen og muligheten til å hjelpe hverandre, ville båndene bli svakere.

Jesus Kristus elsker hver og en av oss. Han gir oss den muligheten til å komme nærmere ham. Som med en kjær venn, vil dere gjøre det på omtrent samme måte, ved å kommunisere gjennom bønn til vår himmelske Fader i Jesu Kristi navn, lytte etter verdsatt veiledning fra Den hellige ånd og med glede tjene andre på vegne av Frelseren. Snart vil dere føle velsignelsen av å komme nærmere ham.

I min ungdom opplevde jeg gleden av å komme nærmere Frelseren – og at han kom nærmere meg – gjennom enkle handlinger av lydighet mot budene. Da jeg var ung, ble nadverden utdelt under et kveldsmøte. Jeg husker fremdeles en bestemt kveld for mer enn 75 år siden, da det var mørkt og kaldt ute. Jeg husker en følelse av lys og varme da jeg tenkte på at jeg hadde holdt budet om å samles med de hellige for å ta del i nadverden, og inngå pakt med vår himmelske Fader om alltid å minnes hans Sønn og holde hans bud.

På slutten av møtet den kvelden, sang vi salmen “O, bli hos meg, det aften er”, med de minneverdige ordene: “Min Frelser, bli i natt hos meg.”

Disse ordene ga meg en overveldende følelse av Ånden, selv om jeg var en ung gutt. Jeg følte Frelserens kjærlighet og nærhet den kvelden gjennom Den hellige ånds trøst.

Mange år senere ønsket jeg på nytt å vekke den samme følelsen av Frelserens kjærlighet og nærheten jeg hadde følt under dette nadverdsmøtet i min ungdom. Så jeg holdt et annet enkelt bud: Jeg gransket Skriftene.

I Lukas leste jeg om den tredje dagen etter hans korsfestelse og begravelse, da trofaste tjenerne hadde kommet, av kjærlighet til Frelseren, for å salve hans legeme. Da de kom, fant de steinen rullet bort fra graven og så at hans legeme ikke var der.

To engler sto der og spurte hvorfor de var reddet:

“Hvorfor søker dere den levende blant de døde?”

Han er ikke her, han er blitt reist opp! Husk hvordan han talte til dere mens han ennå var i Galilea,

“Saying, The Son of man must be delivered into the hands of sinful men, and be crucified, and the third day rise again.”

That evening at dusk, two disciples walked from Jerusalem on the road to Emmaus, and the resurrected Lord appeared to them and walked with them.

The book of Luke allows us to walk with them that evening:

“And it came to pass, that, while they communed together and reasoned, Jesus himself drew near, and went with them.

“But their eyes were holden that they should not know him.

“And he said unto them, What manner of communications are these that ye have one to another, as ye walk, and are sad?

“And the one of them, whose name was Cleopas, answering said unto him, Art thou only a stranger in Jerusalem, and hast not known the things which are come to pass there in these days?”

They told Him of their sadness that Jesus had died when they had trusted He would be the Redeemer of Israel.

There must have been affection in the risen Lord's voice as He spoke to these two sorrowful and mourning disciples.

As I continued to read, there came these words that warmed my heart, just as I had felt when I was a little boy:

“And they drew nigh unto the village, whither they went: and he made as though he would have gone further.

“But they constrained him, saying, Abide with us: for it is toward evening, and the day is far spent. And he went in to tarry with them.”

The Savior accepted that night the invitation to enter the house of His disciples. He sat at meat with them. He took bread, blessed it, broke it, and gave it to them. Their eyes were opened, and they knew Him. Then He vanished out of their sight.

Luke recorded for us the feelings of those blessed disciples: “And they said one to another, Did not our heart burn within us, while he talked with us by the way, and while he opened to us the scriptures?”

The two disciples then rushed back to Jerusalem to tell the eleven Apostles what had happened. As they were sharing their experience, the Savior appeared again.

da han sa: Menneskesønnen skal overgis i syndige menneskers hender, bli korsfestet og oppstå på den tredje dag.”

I skumringen den kvelden gikk to disipler fra Jerusalem på veien til Emmaus, og den oppstandne Herre viste seg for dem og gikk sammen med dem.

Lukas lar oss gå sammen med dem denne kvelden:

“Og det skjedde, mens de samtalte og drøftet dette, kom Jesus selv nær til dem og slo følge med dem.

Men deres øyne ble holdt igjen, så de ikke kjente ham.

Han sa til dem: Hva er det dere går og samtaler om på veien? De sto da stille og så bedrøvet opp.

Den ene av dem, som hette Kleopas, sa til ham: Er du den eneste av dem som oppholder seg i Jerusalem, som ikke vet hva som er skjedd der i disse dagene?”

De fortalte ham om sin sorg over at Jesus døde da de hadde stolt på at han ville være Israels Forløser.

Det må ha vært kjærlighet i den oppstandne Herres røst da han talte til disse to sørgmodige og sorgende disiplene:

Mens jeg fortsatte å lese, kom disse ordene som varmet mitt hjerte, akkurat slik jeg hadde følt da jeg var liten gutt:

“Da de nærmet seg landsbyen som de var på vei til, lot han som om han ville gå videre.

Men de nødde ham og sa: Bli hos oss, for det lir mot kveld, og dagen heller. Han gikk da inn for å bli hos dem.”

Frelseren fulgte den kvelden invitasjonen om å gå inn i huset til sine disipler. Han satt til bords med dem. Han tok et brød, velsignet det, brøt det og ga det til dem. Deres øyne ble åpnet, og de kjente ham. Så forsvant han ut av syne.

Lukas nedtegnet for oss disse velsignede disiplers følelser: “Og de sa til hverandre: Brant ikke vårt hjerte i oss da han talte til oss på veien og åpnet Skriftene for oss!”

De to disiplene skyndte seg så tilbake til Jerusalem for å fortelle de elleve apostlene hva som hadde skjedd. Mens de fortalte om sin opplevelse, viste Frelseren seg igjen.

He stood in the midst of them and “saith unto them, Peace be unto you.” He then reviewed the prophecies of His mission to atone for the sins of all His Father’s children and to break the bands of death.

“And said unto them, Thus it is written, and thus it behoved Christ to suffer, and to rise from the dead the third day:

“And that repentance and remission of sins should be preached in his name among all nations, beginning at Jerusalem.

“And ye are witnesses of these things.”

Just as His beloved disciples, every child of Heavenly Father who has chosen to enter through the gate of baptism is under covenant to be a witness of the Savior and to care for those in need throughout our mortal lives. This commitment was made plain for us by the great Book of Mormon prophet Alma centuries ago at the Waters of Mormon:

“As ye are desirous to come into the fold of God, and to be called his people, and are willing to bear one another’s burdens, that they may be light;

“Yea, and are willing to mourn with those that mourn; yea, and comfort those that stand in need of comfort, and to stand as witnesses of God at all times and in all things, and in all places ... , even until death, that ye may be redeemed of God, ... that ye may have eternal life.”

As you are faithful to these promises, you will find that the Lord keeps His promise to be one with you in your service, making your burdens light. You will come to know the Savior, and in time you will come to be like Him and “be perfected in him.” By helping others for the Savior, you will find that you are drawing nearer to Him.

Many of you have loved ones who are wandering off the path to eternal life. You wonder what more you can do to bring them back. You can depend on the Lord to draw closer to them as you serve Him in faith.

You may remember the Lord’s promise to Joseph Smith and Sidney Rigdon when they were away from their families on His errands: “My friends Sidney and Joseph, your families are well; they are in mine hands, and I will do with them as seemeth me good; for in me there is all power.”

As you bind up the wounds of those in need, the Lord’s power will sustain you. His arms will be outstretched with yours to succor and bless

Han sto midt iblant dem og “sa til dem: Fred være med dere!” Han gjennomgikk så profetiene om sin misjon for å sone for syndene til alle sin Faders barn og bryte dødens bånd.

“Og han sa til dem: Så står skrevet, at Messias måtte lide og stå opp fra de døde den tredje dagen,

og at i hans navn skal omvendelse og syndenes forlatelse forkynnes for alle folkeslag, fra Jerusalem av.

Dere er vitner om dette.”

Akkurat som hans elskede disipler, er hvert av vår himmelske Faders barn som har valgt å gå inn gjennom dåpens port, under pakt om å være et vitne om Frelseren og ta vare på de trengende gjennom hele vårt jordiske liv. Denne forpliktelsen ble tydeliggjort for oss av den store profeten Alma i Mormons bok for mange århundrer siden ved Mormons vann:

“Ettersom dere ønsker å komme inn i Guds hjord og kalles hans folk, og er villige til å bære hverandres byrder, så de kan være lette,

ja, og er villige til å sørge med dem som sørger, ja, og trøste dem som trenger trøst, og stå som Guds vitner til alle tider og i alle ting og på alle steder ... like til døden, så dere kan bli forløst av Gud ... så dere kan få evig liv.”

Hvis dere er trofast mot disse løftene, vil dere oppdage at Herren holder sitt løfte om å være ett med dere i deres tjeneste, noe som gjør deres byrder lette. Dere vil lære Frelseren å kjenne, og med tiden vil dere bli lik ham og “bli fullkommengjort i ham”. Ved å hjelpe andre for Frelseren, vil dere oppdage at dere kommer nærmere ham.

Mange av dere har kjære som vandrer utenfor veien til evig liv. Dere lurar på hva mer dere kan gjøre for å bringe dem tilbake. Dere kan stole på at Herren vil holde seg nær dem når dere tjener ham i tro.

Dere husker kanskje Herrens løfte til Joseph Smith og Sidney Rigdon da de var borte fra sine familier i hans ærend: “Mine venner Sidney og Joseph: Deres familier har det bra, de er i mine hender, og jeg vil gjøre med dem som det synes meg godt, for i meg er all makt.”

Når dere forbinder sårene til de trengende, vil Herrens kraft holde dere oppe. Hans armer vil være utstrakt sammen med deres for å hjelpe og

the children of our Heavenly Father.

Every covenant servant of Jesus Christ will receive His direction from the Spirit as they bless and serve others for Him. Then they will feel the Savior's love and find joy in being drawn closer to Him.

I am a witness of the Resurrection of the Lord as surely as if I had been there with the two disciples in the house on Emmaus road. I know that He lives.

This is His true Church—the Church of Jesus Christ. We will, on the Day of Judgment, stand before the Savior, face to face. It will be a time of great joy for those, in this life, who have drawn close to Him in His service and can eagerly anticipate to hear His words: “Well done, thou good and faithful servant.”

I testify as a witness of the risen Savior and our Redeemer, in the name of Jesus Christ, amen.

velsigne vår himmelske Faders barn.

Enhver av Jesu Kristi paktstjenere vil motta hans rettledning fra Ånden når de velsigner og tjener andre for ham. Da vil de føle Frelserens kjærlighet og finne glede i å komme nærmere ham.

Jeg er et vitne om Herrens oppstandelse, like sikkert som om jeg hadde vært der sammen med de to disiplene i huset på veien til Emmaus. Jeg vet at han lever.

Dette er hans kirke – Jesu Kristi sanne kirke. Vi vil, på dommens dag, stå foran Frelseren, ansikt til ansikt. Det vil være en tid med stor glede for dem som i dette liv har holdt seg nær ham i hans tjeneste og ivrig kan se frem til å høre hans ord: “Vel gjort, du gode og tro tjener!”

Jeg bærer vitnesbyrd som et vitne om den oppstandne Frelser og vår Forløser, i Jesu Kristi navn. Amen.